Titel: Geen

Spreker: R. Haks

Partij: CPN

Jaar: 1979

Rede Rinus Haks, 1 februari 1979 in Amsterdam, over de Europese verkiezingen Van 7 tot 10 juni zullen in negen landen van West-Europa, die samen de Europese Gemeenschap vormen, rechtstreekse verkiezingen plaatsvinden voor het parlement van die Gemeenschap, compleet met een Eurovisie-uit- zending op 10 juni waar de uitslagen bekend gemaakt zullen worden in - zoals men dat noemt "De nacht van Europa".

Wat is die Gemeenschap en waar; komt dat Europese parlement vandaan?

De Europese Gemeenschap van de negen lidstaten bestaat in feite uit drie delen, te weten:

- De Kolen en Staal Gemeenschap, door Duitsland en Frankrijk opgezet in 1950.

- De Europese. Gemeenschap voor Atoomenergie: (Euratom).

-En de voornaamste, de Economische Gemeenschap, de EEG, beide' opgericht in 1957.

Vanaf 1957 namen aan deze gemeenschappen zes landen deel, Nederland, België, Luxemburg, Frankrijk, Italie en de Bondsrepubliek en sinds 1973 werd het de Gemeenschap van de Negen, door toetreding van Engeland, Ierland en Denemarken.

Al vanaf de Kolen en Staal Gemeenschap bestond er een soort vergadering van parlementariërs, die in 1953 - na de oprichting van de EEG - zichzelf de titel gaf van Europees Parlement, daarnaast is er een Dagelijks Bestuur, de Europese Commissie, waarin 13 commissarissen zitten, die zich ook als zodanig gedragen.

Op grond van verdragen is her Europees Parlement een adviserend lichaam, waarvan de parlementsleden van de afzonderlijke landen, deelnemen in afvaardigingen per land, naar de positie, die de partijen in de eigen parlementen innemen.

Uit dien hoofde hebben wij ook als CPN enkele jaren deel uitgemaakt van dit Europees Parlement en trokken we daarin samen op met communisten uit Frankrijk, Italië en Denemarken.

De komende Europese verkiezingen worden

- door de leidende kringen in de EEG,

- door de multi-nationalis, de banken en het wapenkapitaal,

- er vooral door hen, die gesetteld zijn in de Duitse Bondsrepubliek, aangegrepen en gehanteerd voor een nieuwe poging om in de landen van de Gemeenschap - naast verdere economische integratie - de door hen zo vurig begeerde en al twintig jaar lang niet gelukte, politieke en militaire aaneensluiting, door te zetten.

Zij pogen de Europese verkiezingen voor te stellen als een soort referendum, voor een echt, verenigd Europa, (waarin het goed vertoeven is, omdat de wijn door de EEG zo goedkoop is, of waar men ontdekt heeft dat de helft van de kiezers, vrouwen blijken te zijn), maar waarin zij het voor het zeggen willen hebben!

Zij hebben met het oog op de Europese verkiezingen een rechts propaganda- offensief ingezet, gericht tegen de nationale zeggenschap van de volkeren van de EEG-landen, gericht tegen de bevoegdheden en uiteindelijk het bestaan zelf, van do nationale parlementen.

Met verwijzing naar de crisis, de werkloosheid, de verpesting van het de honger in de Derde Wereld, die zij zelf met hun winsthonger en hun heerschappij, hebben veroorzaakt en waaraan zij schuldig zijn.

Willen zij de mensen wijs maken dat

- nationale souvereiniteit een gruwel is,

- dat aanpassing nodig is bij het grootschalige model van de multi-nationals

- en dat kleine landen - de "Kleinstaterij" zoals Vondeling dat in zijn beste parlementaire Nederlands uitdrukte - geen toekomst meer hebben, maar als regio moeten worden beschouwd van een Europese Bondsstaat.

Terwijl de heersende kapitaalsmachten in de EEG niet meer in staat zijn een uitweg te bieden uit de diepe crisis, die hun gehele maatschappelijke systeem raakt. Niet meer in staat zijn de vitale belangen van de bevolking op te lossen. En zij elkaar onderling naar het leven staan, wordt de propaganda gericht op het doen accepteren van de politieke en militaire integratie van de Europese Gemeenschap. Of beter gezegd om van West-Europa één hele grote Bondsrepubliek, naar Duits model te maken.

Zij spreken over "samenwerking" over een "politieke Unie", maar verhelen daarbij niet dat het te doen is om een Europese Superstaat, met een Europese Grondwet, een Europese Kieswet, een Europees Leger, onder leiding van een directorium van Helmuth Schmidt en Giscard d'Estang, waarbij Giscard de toneelspeler is en Schmidt de regisseur.

Voor deze doelstelling van de multi-nationals en van het Duitse militair- industriële complex, worden alle registers open getrokken en het is daarbij volstrekt duidelijk, dat zij met hun politieke zeggenschap in zo een verenigd Europa, de mensen ook willen doen geloven

- dat hun machts- en maatschappijstructuren het eeuwige leven zouden hebben,

- dat je je hebt neer te leggen bij hun kapitalistische crisis- politiek en

- alleen geroepen bent om hun bewapeningsprogramma's in het kader van de NAVO te zalven en voor alles te financieren, met loonmatiging, met afbraak van sociale en collectieve voorzieningen, met Bestek '81.

Is dat hun doelstelling - er is echter ook een keerzijde!

Het hele proces van -de vorming van de Europese Gemeenschap naar het model van het grote kapitaal, is er één van strijd. Van strijd voor het nationale belang, van strijd tegen de

koude oorlog en voor ontspanning, van strijd tegen de expansiepolitiek van de Bondsrepubliek.

Immers de eerste gedachte van Europese integratie ontstond met de vorming van de Raad van Europa (1949), aangezwengeld door het Marshall-plan en door de koude-oorlogspolitiek van-de Verenigde Staten.

De oprichting van de eerste- gemeenschap, die van de Kolen en Staal, was onderdeel van het streven om te komen tot militaire integratie door de vorming van de Europese Defensie Gemeenschap, de EDG.

De onderlinge economische samenwerking werd in dit kader geplaatst toen! Maar de EDG mislukte.

Zij mislukte door de felle strijd van de communisten en andere vredelievende krachten in ons land en andere Europese staten, die samenviel met het einde van de Koreaanse oorlog en de nederlaag van de Franse koloniale politiek Indo-China.

Deze successen versterkten de strijd voor ontspanning en voor het beëindigen van de koude oorlog.

Het versterkte de geest van de nationale onafhankelijkheid van de volkeren der brede lagen van de mensen, ook in ons land.

Het verzet en het succes van de strijd tegen de Europese Defensie Gemeenschap schiep nieuwe mogelijkheden om elke poging van supra-nationale machtsvorm en militaire integratie, versterkt tegemoet te treden.

Talrijke malen werd aan het Westduitse machtstreven de voet dwars gezet, dat het inzet was van massa-actie en de communisten hun gewicht in de schoot wierpen.

Zo werden ook tal van voorgenomen plannen, geblokkeerd.

- Het feit dat het plan-Tindemans werd getorpedeerd,

- dat de Europese verkiezingen in elk land afzonderlijk plaatsvinden en niet met Europese lijsten en lijstaanvoerders,

- dat onze eigen kieswet werd gehandhaafd en het stelsel van evenredige - vertegenwoordiging

- dat de Drie van Breda achter slot en grendel zitten, en vooral dat er nog [Ontbreekt]

Europese kernmacht.

Dat is niet in de laatste plaats te danken aan het initiatief, aan de inzet aan de politiek van de communisten om samen met anderen, tot gemeenschappelijke actie te komen. Het feit dat fascistische regiems in Griekenland, Portugal en Spanje toen nog bestonden, niet werden toegelaten tot de EEG, was niet te danken aan het democratische gehalte van de multi-nationals, noch aan Van der Stoel, maar had alles te maken met de democratische en anti-fascistische ingesteldheid van de volksmassa’s in de negen EEG-landen.

De EEG zelf heeft zich in de afgelopen 22 jaar gekenmerkt door fellé onderlinge strijd tussen de heersende machten.

Haar pad is gemarkeerd met crisis-toestanden en talrijke tegenstrijdige omkeringen. Inplaats van eenmaking, zijn de verschillen alleen maar groter geworden er de ongelijkmatige ontwikkeling van de verschillende kapitalistische EEG-landen is er eigenlijk geen sprake van één enkele EEG-politiek, maar zijn er meer. Vandaar dat de opzet om er één geheel van te maken de vraag stelt: Wie de zal zijn.

En dat roept weer allerlei tegenkrachten op, in de meest verschillende vormen. Het is niet overdreven te stellen dat er niets planmatigs verloopt in de Economische

Gemeenschap, dat ten voordele is van de mensen. Het enige dat er we is de planmatige afbraak.

De planmatige afbraak van inkomen en sociale voorzieningen.

Ik weet niet hoe je Bestek ’81 op zijn Duits, Frans, Engels of Italiaans u moet spreken, maar zij geldt voor alle EEG-landen in vele variaties, maar met hetzelfde Duitse accent.

Er is planmatige afbraak van industrietakken en van hele regio's ook in ons land en dat meestal ten voordele van de concerns aan de Rijn en de Ruhr. Dat ervaren we in Noord-Holland en in Amsterdam, zowel in de scheepsbouw als met onze basis-industrie Hoogovens, dat is te zien in de afbraak van de me verwerkende - meestal arbeidsintensieve - industrie.

Dat is vast te stellen met de Amsterdamse haven.

De EEG-politiek van de multi-nationals, heeft rechten afgebroken, boterberg gebaard en melkplassen geproduceerd en duizenden boeren geruïneerd.

Voorlichters vanuit de EEG-toppen klagen nu steen en been dat er nog zo weinig discussie is over de Europese vraagstukken. En dat de verkiezingen politiserisend moeten werken.

Gezegd moet worden dat de discussie door de CPN daarover niet vanaf vandaag gevoerd wordt, maar vanaf het allereerste moment, ook al heeft men de uitstraling daarvan in de Nederlandse politiek met behulp van het anti-communisme lange tijd weten te beperken.

Onze strijd is ook niet van vandaag!

Wat vandaag voor een ieder mens duidelijk is, namelijk, dat de strijd voor van een internationale strijd is of anders een bij voorbaat verloren strijd, is ook het uitgangspunt van communisten als het gaat om de strijd tegen de opperheerschappij van het monopoliekapitaal, dat de EEG als haar jachtdomein beschouwt.

De arbeidersklasse in de verschillende kapitalistische landen van de gemeenschap hebben te maken met een gemeenschappelijke tegenstander, kennen gemeenschappelijke problemen, formuleren ook gezamenlijke antwoorden op de crisis en de bewapeningspolitiek.

En het antwoord van de communisten is:

Gemeenschappelijke actie en internationale solidariteit van de volksmassa's.

Zo handelen wij in Europa en daar kan men onze Europese gezindheid aan afmeten. Het gaat bij de komende verkiezingen om grote zaken om bikkelharde- kwesties, waar we allen in gemoeid zijn.

Meer dan ooit is de vraag aan de orde, welke kant de Europese Gemeenschap op zal gaan.

Wij zeggen er is een wending nodig!

De huidige EEG-politiek moet doorbroken worden. De Europese Gemeenschap mag niet langer bepaald worden door de vrijbuiterij, de halsafsnijderij en het winstbejag van een handjevol grote monopolies.,

Kleine landen mogen niet onder het dictaat gesteld worden van de groten en vooral niet van de Duitse Bondsrepubliek in de Gemeenschap.

Vruchtbare internationale samenwerking kan alleen opbloeien op basis van gelijkwaardigheid en op basis van nationale souvereiniteit.

In de Duitse Bondsrepubliek voert de CDU-CSU de leuze "Vrijheid of Socialisme' en de SPD voert de leuze "Duitsland voor Europa".

Beiden zullen niet voor iedereen zo heel vreemd in de oren klinken.

Beide partijen stellen zich in de campagne op, op de grondslag van "Duitsland zegt: Ja tegen Europa". Maar er moet dan meteen bij gezegd worden dat Europa Nee zegt tegen een Bonds-republiek van Beroepsverboden, van anti-terreurwetten, van uitsluitingen in s1 kingen en van verjaring van oorlogsmisdaden.

Wij zeggen Nee tegen het Duitse model van Strauss en Kohl. Wij zeggen ook Nee tegen het model van Schmidt en Wehner, voor Europa, omdat het ook "made in Germany" is en wij tegen elk model zijn, dat de hegemonie in de gemeenschap tot doel heeft.

Er is een wending nodig.

De steun aan de Derde wereldlanden door de gemeenschap moet weggesleurd worden uit de neo-koloniale sfeer en uit het grote eigenbelang van de kapitaalsmachten.

De EEG mag niet langer het arsenaal zijn van de wapenfabrikanten en wapenhandelaren.

Er is verandering nodig en daarvoor zijn de communisten een onmisbare factor.

Zij zijn de voornaamste politieke kracht, om een Europa tot stand te brengen van vrede, democratie en sociale vooruitgang.

Communisten kiezen, bij deze Europese verkiezingen, betekent kiezen voor internationale solidariteit van de gewone mensen voor samenwerking tussen de volkeren, en baas in eigen huis.

Communisten kiezen betekent de actiefste verdedigers steunen van de belangen van de mensen in de EEG-landen. Of het nu is in Italië of Denemarken, Engeland of West-Duitsland, Frankrijk of Nederland. Overal zijn het de communisten die het initiatief nemen in de strijd voor de vrede en voor de vernieuwing van de maatschappij.

Zij voeren de gemeenschappelijke strijd tegen de groot-ondernemingen en het wapenkapitaal, buiten en binnen het Europese parlement.

En daarom zullen zij met de verkiezingen vooruit moeten gaan ook.

Voor de anti-nationale, anti-democratische en a-sociale doelstelling van de samengeklonterde concerns in de EEG, worden politieke partijen in het geweer gebracht, zijn de media ontketend, worden miljoenen guldens, marken en andere valuta uitgegeven, en heeft ook - de overigens tot dusver - volstrekt wezenloze propaganda van het Nationale Comitee er mee geïnfecteerd.

Dat heeft - dat moet gezegd worden -niet alleen bij ons op felle weerstand gestoten, maar ook bij andere politieke partijen kritiek opgeroepen.

Dit soort manipulaties in de campagne voor de Europese verkiezingen is niet los te zien, volgens mij, van de diepe droefheid die bij rechts en ook bij Vondeling is ontstaan, over de deelname aan de verkiezingen door de CPN.

Vondeling was verheugd over de hoge toegangsdrempel en verbond er de conclusie aan, dat de CPN niet zou deelnemen hetgeen bij de parlementsverkiezingen in ons land in geen zestig jaar is gebeurd. Hij vervolgde, met de vaststelling, dat hij zich niet kon voorstellen dat zoiets geen weerslag zou hebben op de nationale verhoudingen.

U weet dat Vondeling in vele interviews zichzelf allerlei eigenschappen toekende. Hij ziet zich zelf echt als een Jantje-van-alles - maar als nieuwbakken Felixoloog is evenals de oud-bakken Felixologen, mislukt.

Onze partij doet met inzet van al haar kracht mee aan de Europese verkiezingen juist omdat het om de belangen van de mensen en ons land gaat. Omdat zij tot een politieke hoofdstroom van onze tijd behoort en het door rechts en leidende EEG-kringen, gepropageerde drie-partijen-systeem, doorbreekt.

De communistische fractie is de vierde fractie (raar omvang gerekend) in het huidige Europese parlement.

In de strijd tegen de multi-nationals en voor de vrede heeft de CPN dus gelijkgerichte bondgenoten in de andere Europese landen. De PSP en PPR hebben wat dit betreft slechts "regionale" betekenis.

De CPN kan in een Nederlandse afvaardiging naar het Europese parlement, niet ge mist worden door de democraten, de anti-kapitalistische krachten, door al die communisten en socialisten, die voorstanders zijn van samenwerking tegen rechts

Velen buiten de CPN en zonder twijfel - zeer velen - die hun stem voorheen gaven aan de PvdA zullen, nu Vondeling als anti-communist, als fervente opheffer van de kleine landen, als voorstander van het model Schmidt voor Europa, als omdoper van de Middellandse Zee in Europese Zee, als politiek leider, die vindt dat wat goed voor Philips, Unilever of Shell is, goed voor het land is, hun stemmen moeten voegen bij ons! Nu Vondeling het gezicht en de

inhoud van de officiële politiek van de PvdA bepaalt voor de Europese verkiezingen, dient hun stem te komen bij die van ons!

En dat is van vitaal belang.

Een van de kernproblemen, die actueel, brandend actueel is voor de inzet bij de Europese verkiezingen en voor de strijd daarna, en waar het CDA en de VVD het niet over willen hebben als het over Europa gaat, en "waar Vondeling het zwijgen toe doet, is het vraagstuk van de bewapeningspolitiek en de nieuwe impulsen die door Carter in de afgelopen weken zijn aangekondigd.

De afgelopen dertig jaar - dezelfde tijdsspanne waarin gewerkt werd aan de Europese integratie - heeft de wapenwedloop de wereld verziekt, het heeft de mensen er voor doen bloeden. Het heeft de steeds groter wordende problemen steeds moeilijker oplosbaar gemaakt.

Per hoofd van de wereldbevolking is een explosiekracht beschikbaar gelijk aan 15 ton T.N.'T.

De militaire uitgaven in de wereld bedragen thans 1 miljoen dollar per minuut en nieuwe bedragen worden opgeëist.

De invoering van het eigen risico in de gezondheidszorg is er voor nodig en de kinderbijslag van de baby's wordt er voor gebruikt.

De huidige wapenwedloop heeft zo een omvang genomen, dat het economieën desorganiseert en op het levenspatroon van honderden miljoenen mensen ingrijpt.

Met de nieuwe plannen van Carter inzake de bewapening wordt het vraagstuk van de toekomst van Europa aan de orde gesteld.

Op dertig november werd de opdracht uitgevaardigd de gehele Amerikaanse atoomstrategie te herbezien en daarbij verschillende opties voor een beperkte atoomoorlog op Europees gebied in concrete plannen en draaiboeken, uit te werken. De ontwikkeling van tactische atoomwapens en waarvan de neutronenbom de voornaamste is, heeft het doel van grootschalig naar kleinschalig te gaan.

Dé Amerikanen van het Pentagon noemen alle atoomwapens tactische wapens, die een onvoldoende bereik hebben om de Verenigde Staten te treffen.

En met de neutronenbom werd voor het eerst het idee van een wapen ingebracht, van een atoomwapen, dat niet bestemd was voor afschrikking, maar om te gebruiken

In ons land heeft de beweging tegen de neutronenbom een grote kracht ontwikkeld. Door het initiatief van de communisten, samen met andere, is het gekomen tot een massaal protest tegen dit wapen, dat bij aanmaak en invoering een nieuwe stap zou betekenen in de atoomrace, en de atoomdrempel zou verlagen.

De hele wereld weet het2 - Nederland is tegen de neutronenbom.

Het Appèl van Amsterdam is als een wekroep over de hele wereld gegaan, het heeft mensen in massa's verenigd en het heeft Carter op de terugtocht gejaagd.

Vorige week heeft de Carter-regering zijn nieuwe begroting ingediend, door de Amerikanen genoemd "De kanonnen voor boter" begroting, waarin op alles wordt bezuinigd, wat Carter beloofd had te zullen verbeteren en waarop de oorlogs- uitgaven met 10% zullen stijgen.

De verhoging van de militaire uitgaven werd door defensieminister Brown om- schreven als nodig. Niet vanwege de dreiging van de Sowjet-Unie, waar Luns het altijd over heeft, (Volgens Brown heeft de Verenigde Staten een overweldigend nucleair overwicht op de Sowjet-Unie.) Daar als dwang op de Sowjet-Unie en andere socialistische landen om meer uit te geven voor de bewapening in verband met het evenwicht, en daardoor de economie in die landen onder grote spanning te zetten en te schaden!!

Tegelijkertijd echter wordt 350 miljoen dollar uitgetrokken voor het ontwikkelen van een nieuwe afstandsraket met een reikwijdte van 1000 mijl, die gestationeerd kan worden in West-Europa.

De huidige raketten in Europa hebben een bereik van 450 mijl en zouden in geval van een conflict niet de Sowjet-Unie treffen en dus ook niet een directe confrontatie van de Verenigde Staten met de Sowjet-Unie oproepen. Althans zo wordt geredeneerd in dit soort militaire kringen.

Volgens de Amerikaanse pers gaat het om een offensief wapen, dat bij de Salt-besprekingen niet valt onder tactische en ook niet onder strategische wapens, maar tot de grijze zone daartussen!

Het concept waarin met deze raketten gedacht wordt, is een stap te zetten op de weg tot een beperkte oorlog en zo mogelijk een beperkte nucleaire oorlog op Europees grondgebied.

Het blijkt dat deze kwestie ook onderwerp van bespreking is geweest op de topconferentie van Guadaloupe en waar naast Carter, Callaghan van Engeland (die als Labourstakingsbreker optreedt tegen de machtige acties van de Engelse arbeiders), Schmidt van West-Duitsland (die de strijd van de Duitse metaalarbeiders voor 35 uur doorkruiste) en Giscard van Frankrijk aanwezig waren en die namens "Europa" instemden!

De buitenlandse politiek en de militaire politiek van Carter roept nieuwe gevaren op. En men maakt er geen geheim van - de neutronenbom, de nieuwe raketten, de nieuwe strategie die bedacht moet worden, gaat om Europa en raakt de toekomst van Europa. Het is een beeld van ontaarding en van verwording waarin de voornaamste kapitalistische krachten verkeren.

Het is zonneklaar - daar kan geen twijfel aan bestaan - deze weg van Carter roept enorme spanningen op in de Verenigde Staten zelf en dat zal ook het effect zijn in Europese landen van de NAVO. En die ontwikkeling - samen met het optreden van de mensen hier, waar de beweging tegen de neutronenbom en tegen de kernwapenwedloop zich steeds meer verdiept en de gemeenschappelijke actie van alle vredelievende krachten in Europa zullen die weg niet alleen blokkeren, maar het ook mogelijk maken uit te breken, uit die tovercirkel 'en tot uitbanning te komen van atoomwapens en de weg te gaan van vermindering van bewapening.

Wij communisten zetten ons in, met alles wat in ons is

- voor de ontspanning tussen Oost en West

- voor de uitvoering van de akkoorden van Helsinki over veiligheid en samenwerking in Europa,

- voor het verwijderen van atoomwapens

en komen op voor een zelfstandige bijdrage van ons land tot de vermindering van de oorlogsspanningen, door verlaging van de militaire uitgaven, het afwijzen van Europese bewapeningsprogramma's en van een Europese kernmacht.

(Zie voorstel CPN in de Tweede Kamer om als Nederland het initiatief te nemen voor Europese bespreking over deze problematiek).

Bij de Europese verkiezingen van 7 juni zal het er om gaan dat verzet tegen de bewapeningspolitiek tot uiting te brengen.

Europa mag geen atoomslagveld worden

Er is een Europa nodig zonder neutronenbom

En daarom roepen wij de mensen op hun afkeer van dit soort gruwelijke plannen te vertalen in een stem voor de communistische partij.

In dit verband wil ik iets zeggen over de terechte verontwaardiging, die onder kiezers en leden van de PvdA en onder jonge socialisten is ontstaan, doordat met de aanwijzing van Vondeling als lijstaanvoerder, de politiek van de PvdA volledig wordt afgestemd op die van Schmidts SPD, en geen enkel perspectief biedt voor wezenlijke veranderingen in de landen van de Gemeenschap.

De opvatting die daarbij postvat is: rechts kies ik nooit van mijn leven en Vondeling steun ik niet. Ik ga niet naar de stembus. Ze zoeken het maar uit.

Maar dat is je laten verblinden door de propaganda van hét drie-partijen-systeem en dat is jezelf weerloos maken.

Het is zelfbedrog. Het gaat om essentiële kwesties én in de strijd én ook bij deze verkiezingen.

Terwijl we niet altijd dezelfde mening hebben over diverse kwesties, zullen we het eens zijn over de hoofdvraagstukken die nu in het geding zijn.

En dat moet tot gelding gebracht worden. Ook in je stem. Wegblijven en afkeer, schept de voorwaarden voor rechts. Vereniging en steun bij deze verkiezingen aan de CPN is de meest doeltreffende bijdrage tot een brede samenbundeling van vooruitstrevende krachten hier in Nederland en in Europa.

Onze deelname aan de verkiezingen, is niet symbolisch, gaat niet om prestige. Gerekend naar het stemmental in 1977 zullen we er geen deel van uitmaken en gerekend naar 1972 weer wel.

De tussentijdse verkiezingen na 1977 toonden een nieuw herstel van onze partij, ook in electoraal opzicht.

Naast de Christen Democraten, Liberalen en Socialisten zijn de Communisten in Europa de vierde grote stroming.

Geen andere partij uit welk land van de gemeenschap dan ook die aan de Europese verkiezingen deelneemt, heeft zo een internationale positie als de CPN.

Onze partij is een zelfstandig deel van een internationale beweging die in al zijn verscheidenheid - en werkende in van elkaar verschillende landen - hun krachten in gemeenschappelijke strijd bundelen.

Dat is voor verandering en vernieuwing van de maatschappij hier en in Europa.

Dat is voor de vrede en een veilige toekomst voor de volksmassa's, hier in eigen land en in Europa van beslissend vitaal belang.

Wil uw stem maximaal gewicht hebben bij deze verkiezingen, dan is het nodig die uit te brengen op de CPN.

Onze partij is uw vertrouwen waard.

U heeft dat zelf kunnen vaststellen vooral het laatste jaar in de vele acties en bewegingen voor vrede, tegen de neutronenbom, in de Menten-zaak, dé strijd tegen bedrijfssluitingen en sociale afbraak, tegen Bestek '81.

De versterking van de CPN is tegelijkertijd van invloed in ons land in de strijd tegen het kabinet Van Agt-Wiegel en strekt verder.

Het verzwakt de positie van dit rechtse kabinet, dat zich met huid en haar heeft verbonden met de politiek van de multi-nationals en met hen die Europa het model Duitsland willen opdringen.

Wij zijn ons ervan bewust, dat we veel mensen in de komende maanden moeten winnen. Wij zijn ons er echter ook van bewust, dat talloze Nederlanders, progressieve en democratische kiezers zullen beseffen, dat het van groot gewicht is dat de communisten gesteund worden bij de komende Europese verkiezingen en de betekenis onderkennen, dat de CPN vertegenwoordigd moet zijn in het Europese parlement.

- Laat ons daarvoor de mouwen opstropen

- Laat ons daarvoor met een tomeloze energie aan de slag gaan

- Laat ons opkomen voor een Europa van vrede democratie en sociale vooruitgang

- Versterk de CPN bij de Europese verkiezingen

- Versterk de communistische fractie in het Europese parlement